

F.t.l. vedr. dagspressens finansieringsinstitut

Instituttets egenkapital var ved udgangen af 1983 vokset til 49,7 mill. kr., som sammen med statens garanti på 30 mill. kr. indebærer, at instituttets ansvarlige kapital i alt var på 79,7 mill. kr.

Instituttets kautionskapacitet, som udgøres af 7 × egenkapital ved årets begyndelse + statsgarantien, var således i 1984 på 558 mill. kr. Kauttionen for et enkelt dagblad må ifølge vedtægterne ikke overstige ¼ af egenkapital + statsgaranti, svarende til et maksimum på 19,9 mill. kr.

Det samlede kautionstilsagn udgjorde ved udgangen af 1983 14 mill. kr. Det betyder, at kautionskapaciteten langt fra er udnyttet, samt at statsgarantien ikke for nærværende er aktuel.

I betænkning nr. 972/1983 har mediekommissionen behandlet de trykte mediers økonomi. Et flertal på 43 af kommissionens 61 medlemmer har afgivet et såkaldt samlet pressepolitisk udspil (betænkningen side 108 f.), der udover en fortsættelse af eksisterende støtteformer (momsfritagelse og lave portotakster) anbefaler følgende udvidelse af støtteformerne:

1. Investeringsformål og strukturrationalisering	11 mill. kr.
2. Nødhjælpsordning	kun kaution
3. Planlægning af nye dagblade ...	3 mill. kr.
4. Etablering af nye dagblade	4 mill. kr.
5. Distributionsstøtte	5 mill. kr.
Samlet årligt støttebeløb	23 mill. kr.

Mens det eksisterende årlige støttebeløb kun ydes til egentlige dagblade, foreslår kommissionen, at det tillige kan ydes til de såkaldt dagbladslignende publikationer.

Efter afleveringen af betænkningen mente statsministeriet ikke på grund af den økonomiske situation, at det var muligt at stille forslag om udvidelse af statstøtteordningen til dagspressen. På den anden side ønskede man ikke at forringe realværdien af den hidtidige støtteordning, som i 1975 var fastsat til 4 mill. kr. årligt, og statsministeriet fremsatte derfor lovforslag om en udvidelse til 7 mill. kr. årligt, jfr. Folketingstidende 1982-83, spalte 5013, 5976 og 6062 samt Tillæg A, spalte 2859.

Under behandlingen i folketingets erhvervsudvalg anmodede udvalget statsministeren om at udarbejde et lovforslag, der byggede på mediekommissionens flertalsforslag.

Da dette forslag på en række punkter var af mere skitsemæssig karakter, ligesom der ikke i alle tilfælde var enighed hos kommissionens flertal, fik statsministeriet ved udarbejdelse af lovdkastet

bistand fra mediekommissionens formand, dagspressens finansieringsinstitut og tilsynsrådet med dagspressens finansieringsinstitut.

Dette lovdkast blev oversendt til erhvervsudvalget den 26. april 1983, men nåede, ligesom lovforslaget, ikke at blive færdigbehandlet inden folketingsårets udløb, jfr. beretningen fra erhvervsudvalget, Folketingstidende 1982-83, tillæg B, spalte 2799.

Ved det nye folketingsårs begyndelse valgte statsministeriet at fremsætte lovforslaget i uændret skikkelse, jfr. Folketingstidende 1983-84 (1. samling), spalte 868 og 1293 samt tillæg A, spalte 747.

Under behandlingen i erhvervsudvalget redegjorde statsministeren for sine principielle synspunkter på mediekommissionens forslag, og der påbegyndtes forhandlinger med henblik på at afslutte sagen. På grund af valget nåede sagen ikke at blive færdigbehandlet.

Nærværende lovforslag er udarbejdet på grundlag af de stedfundne forhandlinger og bygger principielt på det lovdkast, der af statsministeriet i 1983 blev udarbejdet på grundlag af mediekommissionens flertalsforslag. Foruden enkelte rent sproglige ændringer adskiller lovforslaget sig fra lovdkastet på 3 punkter:

1. Mens lovdkastet foreslog en forøgelse af støttebeløbet med 19 mill. kr., går lovforslaget kun ud på en forøgelse med 10 mill. kr. Denne begrænsning skyldes dels den almindelige statsfinansielle situation og dels det forhold, at dagspressens økonomiske situation ikke er helt så vanskelig i dag som i 1982.

2. I lovdkastet var der afsat 5 mill. kr. til støtte til abonnementsaviser med lange distributionsveje. Denne ordning kan statsministeriet ikke tiltræde.

For det første finder man det ikke hensigtsmæssigt med en speciel støtte til de landsdækkende blade; det kan give konkurrenceforvriddning i forhold til de lokale dagblade.

For det andet betyder det, at der bliver ydet statsstøtte til dagblade, der hverken har noget ønske om en sådan støtte eller behov herfor. Det forekommer statsministeriet uacceptabelt. En begrænsning af ordningen til kun at gælde de mindre landsdækkende blade med lange distributionsveje er ikke muligt, uden at det kan få uheldige strukturvirkninger på dagbladsområdet.

3. Den såkaldte katastrofehjælp eller nødhjælpsordning er såvel i lovdkastet som i mediekommissionens forslag begrænset til en kautionsordning. Fra dagspressens finansieringsinstitut har man imidlertid fået en opfordring til, at det også bliver